

„סיטיזן“ - שרות מקיף עולם

אין זה סוד כי היפנים הינם היום גורם טכנולוגי מן החשובים ביותר בעולם בעיקר בשטח המכניקה הזעירה. אם אמנם בעבר קישרו ייצור שעונים עם שוויצריה, הרי בעשור האחרון מקשרים את השעונים עם ארץ השמש העולה — יפן. תעשיית השעונים היפנית קיבלה דחיפה של ממש עם ייסודה של חברת „סיטיזן“ לפני 46 שנים — במאי 1930. להקמת החברה עצמה קדמו 12 שנות מחקר במעבדה מיוחדת שהפכה מאוחר יותר לגרעין המייסד. חברת „סיטיזן“ אינה מסתפקת בייצור ובמכירת שעונים. יחסה המיוחד לתור צותה הוא אשר העניק ל„סיטיזן“ את התואר מס' 1 בשרות. החברה מקיימת דרך קבע מעבדת שרות בכל ארץ המייבאת את שעוני „סיטיזן“. דבר זה אף פתר חלק ניכר מבחינת השעונים המוברחים. חברת „סיטיזן“ צירפה את ישראל למפת השירות הבינלאומי שלה בלא כל התחשבות בסכנת החרם הערבי, וזאת על אף העובדה שבלבנון היא הקימה סניף ב־1973. להגברת תודעת השרות גם אצל מפיצי „סיטיזן“ דואגת החברה לערוך ימי עיון מיוחדים לשענים אחת לשנה בכל רחבי העולם. לשם כך הוקם גוף מיוחד המארגן את הנושא בדייקנות יפנית. השנה עומד להתקיים סימפוזיון מיוחד בישראל ב־29 ביוני במלון „פאל“ בתל-אביב. הנושא המרכזי של יום העיון: שעוני הקווארץ. לצורך זה שלחה החברה לישראל את מר ט. נומורה, מנהל השרות של „סיטיזן“ באירופה. הגישה הקפדנית והרצינית לנושא השרות מבטיחה לכל רוכש שעון „סיטיזן“ — שירות לאחר מכירה. מכאן האימרה שהחלה לעשות לה כנפיים: „סיטיזן — שעון שיש לו אבא“.

תוכנית המדיטציה הטרנסנדנטלית

הרצאות מבוא תתקיימנה:

- תל-אביב: בימי א' 27.6.76; 4.7.76 בשעה 8.00 בערב, בבית לסין, רח' ויצמן 34.
- ירושלים: ביום ג' 29.6.76 בשעה 8.30 בערב, במרכז התוכנית העולמית רח' רחל אמנו 26. טל: 34390. אוטובוסים: 10; 15; 18; 24.
- באר-שבע: אחת לשבוע במוצ"ש בשעה 8.30 בערב, בבית מ.ד.א., רח' סוקולוב פינת ויצמן.
- נתניה: ביום א' 4.7.76 בשעה 7.30 בערב, בבית התרבות אהל-שם רמת יפה. רח' רואל 4.
- ק. ביאליק: ביום ג' 6.7.76 בשעה 8.00 בערב בבית כץ.
- כפר-סבא: ביום ו' 2.7.76 בשעה 9.00 בערב, בבית תרבות לצעירים, רח' גאולה.

האגודה הבינלאומית למדיטציה בישראל המרכז הארצי רח' אחד העם 67 ת"א, טל: 612188
1976 — שנת אחד ממאה בישראל
אחד ממאה — עוצמה למאה

הוועד לשלום צודק בין ישראל והארצות הערביות

ביום חמישי, 24.6.1976, בשעה 8.30 בערב, באולם „בני-ברית“, (קומה ב'), רח' קפלן 10, תל-אביב, יתקיים:

עתון בעל-פה

בהשתתפות:

יוסי אמיתי — שלום ובטחון ב-1976;

דני פתר — לליכוד כוחות השלום בישראל;

ד"ר אמנון קפליוק — מה מתרחש בלבנון;

ד"ר אמיל תומא — על פגישות עם נציגים פלשתינאיים ומדינאים.

המנחה: ד"ר בנימין כהן

שאלות ותשובות

במדינה

כיר את הימים הטובים רוויי-המתח, בעת שראש הממשלה המנוח דויד בן-גוריון היה מטיל את אחת הפצצות הפוליטיות שלו. ואומנם, גם המתח של השבוע שעבר היה קשור בבן-גוריון.

בקול תרועה רמה החליטה הממשלה ל־הגיש לבית את חוק בן-גוריון, הקובע את

סגן-יו"ר שחל (משמאל) • „שיהיה סקאנדל!“

יום פטירתו של „הזקן“ כיום-זיכרון לאומי. אותו יום רביעי נקבע כיום שבו יגיש באופן חגיגי שר-החינוך והתרבות, אהרון ידלין, את החוק. נשיא המדינה התבקש להיות נוכח ביציע המיוחד לו ב־כנסת, וכן הוזמנו בני-משפחתו של בן-גוריון להיות נוכחים במעמד.

ישיבות הכנסת ביום הרביעי מתחילות בשעה 11 בבוקר. את הישיבה החגיגית הוזאת צריך היה לנהל סגן יו"ר הכנסת, אברהם גיבלבר, אשר נסע באופן מיוחד אל קיבוצו, כדי להביא משם חולצה לבנה נקיה.

כשעה לפני פתיחת הישיבה צילצל מזכיר הממשלה, מיכאל (מייק) ארנון, לסגן-מזכיר הכנסת יוסף יעקובסון. בשיחה ביקש ארנון מיעקובסון, לדחות את פתיחת הישיבה לשעה 12, משום שהממשלה היתה עסוקה באותה עת בדיון סוער על התקציב. ידלין פרץ לאולם. יעקובסון מיהר להעביר את הבקשה ליושב-ראש הכנסת בפועל, משה שחל. שחל נדהם. הוא ידע כי מאז מלחמת סיני, לפני 20 שנה, מעורב לא נדחתה ישיבת הכנסת. הוא ביקש מיעקובסון להודיע למזכיר הממשלה כי בקשתו נדחתה, וכי על הממשלה כולה להוריד פיע בכנסת בשעה 11 בדיוק.

רבע-שעה לפני פתיחת הישיבה עדיין ישבה הממשלה במישרד ראש-הממשלה הסמוך. שחל טילפן לארנון, אולם המזכירה הודיעה לו כי ארנון נמצא בתוך ישיבת הממשלה ואינו יכול להתפנות. שחל ביקש ממנה להכניס לארנון פתק בו נכתב בשמו: „ישיבת הכנסת תחל בדיוק בשעה 11. אם הממשלה לא תגיע, יגרוע הדבר לשערורייה ולביוזין לממשלה, לכנסת ולזיכרו של בן-גוריון.“ שחל המתין על הקו לתשובה. וזו אומנם נמסרה לו על-ידי המזכירה בשמו של ארנון: „שיהיה סקאנדל. הממשלה עדיין יושבת, ולא תגיע.“

חבריי-הכנסת, שעקבו בדריכות אחר הי מאבק בין הכנסת לממשלה, התקבצו כולם לאולם-המליאה כדי לראות מה יקרה: הי אם יממש שחל את איומו? בינתיים תידר רך שחל את גיבלבר, שהיה צריך לעלות ולנהל את הישיבה. הוא הורה לו לפתוח אותה, לקרוא לשר-החינוך וכשזה לא יעלה, לנעול את הישיבה מייד.

כשפתח גיבלבר את ישיבת הכנסת, עדיין לא היה אהרון ידלין בתוך אולם המליאה. אולם שניות ספורות לפני שגיבלבר עמד לנעול אותה, פרץ ידלין לאולם כשהוא מתנשם ומתנשף, ועלה מייד אל הדוכן. רבע-שעה אחרי-כך הגיעה הממשלה כולה כדי לכבד את זיכרו של בן-גוריון. השערורייה נמנעה.

(המשך מעמוד 23)

ביותר בני-יורק עצמה, ולכן נקבע מיצ־עדו, הצדעה לישראל, על פני שמונה בלוקים בלבד.

הקדוש-ברוך-הוא. שנתן את ארץ-ישראל לאברהם אבינו, עשה גם ניסים ונספלאות אחרים: לכבוד המיצעד החשוב שבר הכל־יכול את השרב הכבד, שרבץ על העיר הגדולה. רעננים וניחוחים, צעדו ילדי ישרא־ל, כשהם שרים עם ישראל חי, עם ישרא־ל חי, עם ישראל חי.

אף לא אינץ'. במיצעד השנה היו כמה שינויים חשובים לעומת המיצעדי השנים הקודמות. הסיסמה המרכזית היתה הפעם „שלום, סלאם“. זו היתה הפתעה מעניינת במיוחד, והיא מוכיחה עד כמה צריך היי-מיסד היהודי והישראלי להתגונן בפני ההתקפות הבלתי-פוסקות, מכל עבר, על א־רצונה של ממשלת ישראל בשלום.

אפילו העיתונאי המזרח-ירושלמי מור חמד אבו-שלבייה גוייס למיצעד היהודי. דבריו על השירות הרפואי הישראלי ל־תושבי השטחים המוחזקים נישאו על פני סיסמה, ברובח הרחב כולו, כהוכחה ל־חשיבותו של הפסק הנודע „כל המציל נפש פראזה של הספוק הנודע“. כל המציל נפש אחת מפלסטין כאילו הציל עולם מלא...“

גוש-אמונים צעד יחד עם הליגה להגנה יהודית. אלה גם אלה לא הצליחו לגייס יותר ממאה צועדים, ומרבית מוחא־הכפיים הנלהבים להופעתם של „חיילי“ הליגה, במדי-קרב ובכובעי-אפונים, באו משו־רות הצופים הישראליים, שהתלהבו מאוד למראה הסיסמות שאמרו „אפילו לא אינץ' אחד“, חסרו רק דברי פרשנות אם הכוונה היא שהצועדים לא יונוו אפילו אינץ' אחד מניד-יורק, או שתושבי-ישראל אינם צריכים לזנו אפילו אינץ' אחד לכיוון ניו־יורק, אותה הם מציפים בהמוניהם בימים טרופים אלה לישראל.

בנק לאומי לישראל, בנק הפועלים, חברת כור, מישרד התירות, א־על ויינות כרמל, היו חלק מהחברות הישראליות ש־מימנו את המיצעד, שבמיסגרתו צעדו אלה אחרי אלה אנשי השומרי-הצעיר וחברי הליגה להגנה יהודית. במדינת ישראל סירבה מפ"ם, להשתתף אפילו בוועד להתי־זרת עקרי בירעם ואיקרית, כי אינם משתפים פעולה עם „קומוניסטים“. אך מיצעד משותף עם גוש-אמונים והליגה של הרבי כהנא כשר למהדרין, הסוללי דאריות היהודית נוסח יערי-חזון ניצחה גם הפעם.

הנוצרים-הציונים. מקהלה של נוצ־רים-ציונים, מדגור שבמדינת קולראדו, רכבה על עגלה מקושטת של המגבית היהודית המאוחדת. התופעה המוזרה של כת נוצרית המכנה עצמה „ציונית“ מט־ידיה מאד את מנותחת של היהדות הי־רישמית בארצות-הברית וב־ישראל. מה יקרה, חס ושלום, אם ירצו הנוצרים-הציו־נים לעלות לישראל ויחללו את טהרת הי־גזע היהודי, על רשימותיו השחורות ב־רבנות הראשית? דיייה לצרה בשעתה (ראה עמוד 25), אך כדי להקדים רפואה למכה, שיתפר את הציונים המשוגים בהפ־גנה הישראלית — אולי יתרפאו ויתפקחו למראה עיניהם.

תזמורת של גוער קנדי תוקעת בחצוצ־רות ביי מיר ביטט דו שיין ובנות ישרא־ל הכשרות מתמוגגות על המדרכה. מת־רימים ומתרוממות תוקעים לכל פרצוף קופסה עם מטבעות כדי שישלשל ממונו להצלת יהודי רוסיה, הקמת היאחזויות ב־שטחים הכבושים, לקרן הקיימת, למגבית המאוחדת, לאירגון אמהות עובדות ולכל מטרה חשובה אחרת.

הצדעה לישראל הוא המיצעד האופייני למיסד היהודי והישראלי. מיצעד של יהודים דתיים קנאים, של שירי דת ותפ־י־לות, של הטפה צבועה לשלום בארץ-ישרא־ל השלמה.

כנסת

בן-גוריון או כסף?

בני משפחת

בן-גוריון המתין ביציע הכבוד

בכנסת — וחממשה סירבה

ההגיע בזמן להגשת חוק בן-גוריון

המתח ששרר ביום הרביעי לפני שבוע במינון הכנסת ובמיסדרונות המישכן, הו־

• עם שר-האוצר יהושע רבינוביץ, בלי מישקפיו.